

ת"פ 2378/06 - מדינת ישראל נגד W D M

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 19-2378 מדינת ישראל נ' W

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד מאיר לוברבאום מהתביעות ירושלים
המאשימה
נגד
W D M
ע"י ב"כ עו"ד אסתי פאר
הנאשם

הנאמנה והמלומנות הוו בזוג כ - 7 שנים, ולهم יידה כתבת 4 שנים נוכן למועד האירוע המתויר בכתבה האשוש. ביום 14.2.2019, במסעדת אוטה מהנלה המתולנת, היא החלה לסדר את המסעדת ולפנות כלים ובקובוקו שתה משלוחנות. כאשר הגיעה לשולחן בו שב הנאים ושותה, ניסתה ללקח ממינו את הבקבוק, אך הנאם לא שחרר, והמתולנת בוגבנה סטרה ב - 7 קלות על פרצוף על מנת שירגע והוא מTEL מילך ללקח ממנו את הבקבוק. הנאם דף במנבה מתולנת בעוצמה בזעקה שדי וו והמתולנת פולחה על בגה בחוזקה רעה. בעקבות הנטילה, רישותה למתולנת כאבם והאנשא שכובה על הרפה מספר דקוטן עד שצלהיה ליקום. בדקה בהדרמן נמצאה, כי המתולנת סובלת מחלת מושתת לאורור בוב מותני, רישותה בתגרה סובלת של רקע זרדים, רושם לכראם בזאום ועד, ובמיוחד בלעב הפיה סטם, לפי סטט 379 לחוק ט涓שיין, התשי"ג - 1977.

מהלן הדיוון

הנאים הורשע על פי הודהתו בכתב האישום המתחקן, במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית ונשלח לשירות המבחן שנתבקש, לבחון גם את שאלות הרשות.

תקיירות השירות המבחן

בuning של הנשים הוגשו שני תסקרים. המתקשרות נושא השבח והודאות 2021 עליה, כי הנשים כב 38, נולד וגדל באתיופיה, סיים למדיו תיכון ועבד בתחום הצילים בארץ מולדתו בהמשך חיים. בשנות העשרים חי היישוב כתנייה, וכך צורר בה. תוארה מערכתיחסים ותקינה עם המתלוננות, ממנה נולדה בתקם המשותפת. המתלוננות מספר שיטים. ערך קען צרכת אלכוהול מופתות מצד הנשים. בוגדים לתיאור האנשים, לווין אינן סוגל מביעת שימוש לרעה באלבוהול, עצמה טעה כי אירעו לה חד-פעמי, ועל כן צרכת אלכוהול מופתות מצד הנשים. עד היום היא מתפרקת ממנה וחוששת מפני תיאരה המתלוננות כי הנשים אכן צור אלכוהול במידה מוגברת, והוא דבר מניב התנהגות מסוימת ברמה המילולית, ועד היום היא מתפרקת ממנה וחששת מפני כאשר הוא ביכלופון. המתלוננות תיאരה קש רוקנרטיס עם הנשים על רקע גידול בהם המשותפות על-ידי, ושל סיום תלמיד לחיל בגדוד מצוד. הנשים מנדז'ו היכר בחרות אירועים והצער עליהם, אך טען כי בעל אויבו של וכוח הדדי, כאשר הצדדים היו ביכלופון. כאמור, השירות שמשום לרעה באלבוהול. שירות המבחן התרשם מاداتם של שיטים ליקויים אורה כוונת נורמטיב. אך עם זאת הדגיש שירות המבחן את גישת המתלוננות של הנשים ואחת אי הרכשות בעבויות בזיכיה לרעה שלא אלכוהול. אכן מענע שירות המבחן ומלהלכה טיפולית, וכן לא אצה המלצה לביטול הררשעה בהיעדר מידע כלשהו לגבי הפלילי של הנשים (שהוא נתן דר) ובהתאם לכך.

טעונים לעונש

מהד, ב' כ' האישמה בקש לבטל על הנאשם מאסר מותנה, פיצוי קנס והתחייבות. מאידך, עתירה הסניגורית לבטל את הרשות הנאשם מחשש לעתידו וממעדו הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשנו.

קביעת מתחם העבירה - מתחם העבירה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לעורך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מידותיו ונסיבותיו.

אשר לערך המונטן- עיריות אליות במשפה פוגעות בתהות הבתוחן של האדם, בכבודו ובאותומניה שלו, בענייניו, מידת הפגעה בערך המונטן מונכו. **בסיכון השרות בביטוי העברית, לפי סעיף 40א' לחוק העונשין** - בין הנسبות הקשורות בביטוי העבריה יש לשקלות את אלה, לעניין קביעת המתחם: האירוע הרחש לא תכון, עקב צריכה מופצת של אלכוהול, ובתגובה מסויימת להתנהנות שהיה בה גוון אלים מצד המתלוונת. דומה כי מתייאר העבדות, לא התכון הנאשם לגורם לאשנת חבלות ודוח אונטה בחזוקה מעבר למדרש. כמובן שאין בכך להצדיק את המעשה, שטוב לו לא בא לעולם, ובוודאי שנרגם כחוצהה ממנה נזק לתלוננות.

מתמחם העניינה - לפיכך, מותח העניינה ההולם צריך לעמוד על של"ץ, מאסר מוותנה או שינהם גם יחד ועד 6 חודשים מס�ר לרובות בעבודות שירות. **בסיבות שאינן קשותה ביצועה העבריה לפי סעיף 40א' לחוק העונשין** - ניתן למת משקל לנسبות הבאות שאין קשותות ביצועה העבריה, בסוגרת גזירות העונש בתוך המתחם, האנਸם עליל (ולא רקחרת); הוגש כובל אחוריות למשמעם שפומת דרכו, אך דמהה כי הזרעת אנה מוניה לעל הפקט לקיחומ, כעולה מתקשר שירות המבחן. הנאשם מתקחש לביעית שתהה שפומת עוללה מודיעין שירות המבחן ועל בסיס דברי המתלוון, ושלהצטער על קרן.

ביטול הרשותה - דווקא, שעה שנמצא נאשם בצעע את חברוותה החויבותה לו, לשחררשותה. וזה הכלל. א-הרשותה הוא הצעע מן הכלל. בע"פ 2083/2020 ב-**ט' מ"י** (יום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי-הרשותה תוחק בהינתן שי תנאים מצטברים: רראשו, כאשר טיב העבריה אפשרי-הרשותה מבוחנת שקיים העונשה לחיז' ורבבים; השיפ, כאשר הנזק העולל להיגרם לנאשם מעצם הרשותה הוא קזקנרטיס ובלתי מודתי בנسبות העוני. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **ט' מ"ג** (יום 24.2.2014) בפסקאות 6-7. אשר להנין הראשו - אין מדובר בנסיבות חמור שששולם עצם הרשותה האותת להבלת את הרשותה. אשר לתנאי השני - הנאשם לא טרכ להציג ולראשת ראייה לפגיעה חריפה העפעזה לו אם תיווור הרשותה על כל הגה, גם לאחר סעינתו לו הדודנות נספה מל שירות המבחן לשעות. תוחב דר התעל בערשותה המבינה לזרוך הארכא אשות שחיות, שאנו מוכחים כי הוא פועל באופן מעשי לאירך את אהוה אשרה, ובמסוף, אנו מסור לשירות המבחן מידע מדויק ובעוגן לקשר עםתו (ונומרה ע"י המתלוון), אינו עמד ברף המינימלי לשולק את בוטול הרשותה. על כן המלצה השירות המבחן אינה מבוססת ואינו מקום לאמצעה בהקשר זה. לפיכך, העתרה לבטל הרשותה דוחית. אכן כי ביגוד לת"פ 20-28679-02-02-**ט' מ"י** ב' **פרוץ** (ימים 12.12.2021) בוטלה הרשותה ונשבור דרישות הבדיקה, שאלותה של הרשותה נשלחה בטל-

ב. מתקיים במתוחן - בכוחו הניתנות ש/ מהם את הנגשטי בו/ה הנווען של המומנט.

כ. בירית הדין

לפיכך, אף מחליט לגורור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 5 חודשים מאסר שלא יוציאו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירה אלימות פיזית או מילולית, למעט פגעה ברכוש, תוך שנים מודים מהיום;
- ב. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה אלימות פיזית או מילולית למעט פגעה ברכוש, במשך שתיים מהימים. הובחר לנאים שמשמעוות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבריה תוך התקופה שצונה, בית המשפט ישמר את הדין יהי לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשורש המבחן.

בצ'ון מבחן כפוף לכוחו החושפני בנסיבות ובנסיבות חמורות 45 ימים מוקדם.

בפתח היום, ל' סיון תשפ"ב, 29 יוני 2022, במעמד הצדדים.

